

Τὸ ὀρθοδοξεῖν ἐστὶ τὸ ἀεὶ σχοινοβατεῖν

Γιάννη Στεφανάκι: «Εἰκόνες περιπλάνησης»

Οι ομοιότητες ανάμεσα στον ασκούντα το Ἔργο της Ποιμαντικής και τον σχοινοβάτη είναι πράγματι εντυπωσιακές. Τόσο ο σχοινοβάτης όσο και ο ενασχολούμενος με την Ποιμαντική για να φτάσουν στο άλλο άκρο και να πατήσουν σε στέρεο έδαφος θα πρέπει: α) να είναι απόλυτα προσηλωμένοι στο στόχο τους, β) να μην παρασύρονται από φωνές που έρχονται από το έδαφος είτε επιδοκίμασίες είτε αποδοκίμασίες, γ) να μην γοητεύονται από τις ομορφιές του εδάφους, δ) να μην φοβούνται το ύψος, ε) να αποδέχονται το γεγονός ότι είναι ορατοί και ευδιάκριτοι από όλους τόσο από όσους κατοικούν στη γη όσο και από τον ουρανό, στ) να έχουν υπόψη τους ότι γίνονται αιτία να στρέψουν οι άνθρωποι το πρόσωπό τους στον ουρανό και ότι δεν πρέπει να απογοητεύσουν με ενδεχόμενη πτώση τους, ζ) να αποδεχτούν ότι θα πορεύονται μόνοι, η) να γνωρίζουν ότι η πορεία που θα διανύσουν είναι «στενή και τεθλιμμένη» και πολλές φορές θα συμβεί «να μην έχουν που να γείρουν το κεφάλι τους», θ) να είναι πεπεισμένοι ότι είναι απαραίτητο το εγχείρημα αυτό ώστε «να μη πνιγούμε απο τις πολλές μέριμνες του καθημερινού βίου», ι) να έχουν υπόψη τους ότι επιτυχημένος θεωρείται μόνο αυτός που θα φτάσει στο τέλος, αφού «αυτός που θα υπομείνει μέχρι το τέλος αυτός θα σωθεί» και

τέλος, ια) είναι απαραίτητο ένα δίκτυ ασφαλείας (το φυσικό προστατευτικό δίκτυ της Ποιμαντικής) ώστε να τους προστατέψει σε περίπτωση πτώσεως. Άλλωστε, όπως λέει και ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, «τό ὀρθοδοξεῖν ἐστὶ τό ἀεὶ σχοινοβατεῖν».

Το βιβλίο επιχειρεί να αποτυπώσει αυτή τη «σχοινοβασία» των εικόνων με τα ποιμαντικά κείμενα του περιοδικού «Εφημέριος» από της ιδρύσεως του το 1952 έως το έτος 2007*.

* Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου του Γεωργίου Σκλία, *Εικόνα και ποιμαντική επικοινωνία*. Στοιχειοθετήθηκε, σελιδοποιήθηκε και τυπώθηκε από τον συγγραφέα στο Λέχαιο Κορινθίας στις αρχές του 2013. Περισσότερα για το βιβλίο βλ. στο http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/commitees/worship/sklia_poim_epik.pdf